

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 124.059 van 9 oktober 2003
in de zaak A. 75.349/VII-15.783.**

In zake : de n.v. V.d.V. - TRANS,
die woonplaats kiest bij
advocaat Y. NELISSEN GRADE,
kantoor houdende te LEUVEN,
Justus Lipsiusstraat 18

tegen :

de RIJKSDIENST VOOR SOCIALE ZEKERHEID,
die woonplaats kiest bij
advocaten B. CAMBIER en L. CAMBIER,
kantoor houdende te BRUSSEL,
J.-B. Meunierstraat 22.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de n.v. V.d.V. - TRANS op 13 augustus 1997 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van "een beslissing van de RIJKSDIENST VOOR SOCIALE ZEKERHEID dd. 13.06.1997, aan verzoekster betekend op 16.06.1997, houdende de vermindering van bijdrageopslagen ten belope van 50% voor de jaren 4^e kwartaal 93 tot en met 3^e kwartaal 95";

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de beschikking van 11 september 2000 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 8 april 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 22 mei 2003;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. VERHAEGHE die, loco advocaat Y. NELISSEN GRADE verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat M. SMOUT die, loco advocaten B. CAMBIER en L. CAMBIER verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Feitenuiteenzetting

Overwegende dat de feitelijke gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partij baat een transportbedrijf uit te Tremelo.

1.2. Op 10 april 1997 dient zij bij de verwerende partij een "verzoek tot kwijtschelding of vermindering van bijdrageopslagen, verwijlrenten en eventuele forfaitaire vergoedingen" in.

Dit verzoek is als volgt geformuleerd :

"Verzoek tot kwijtschelding of vermindering van bijdrageopslagen, verwijlrenten en eventuele forfaitaire vergoedingen
Art. 55 van het KB van 28.11.1969.

Heden, 11.04.1997

Verzoekt met eerbied.

NV VdV TRANS, met maatschappelijke zetel te 3120 TREMELO, Grote Bollostraat 173.

Raadsman :Mr. Y. NELISSEN GRADE, advocaat te 3000 LEUVEN, Justus Lipsiusstraat 18.

Aangezien verzoekster volledig te goeder trouw, in de loop van 1993-1995 liquiditeitsproblemen vertoonde die aan de oorsprong lagen van de vertragingen van de betalingen aan het R.S.Z.

1. Aangezien verzoekster werd geconfronteerd met een groot aantal faillissementen in hoofde van haar belangrijk cliënteel :

- 1993 : Faling JH TRANSPORT BVBA met zetel te 3500 Hasselt, Runksterkiezel 173, in faling bij vonnis dd. 18.11.1993. Bedrag ten laste van verzoekster : 970.516,-

- 1994 : Faling BVBA INTERFRIGOTRANS met zetel te 3200 Aarschot, Bedrag ten laste : 1.922.190,-

- 1994 : een verlies van 953.125,- door het verdwijnen van een griekse klant (ASSINATH);

2. Aangezien verzoekster eveneens het hoofd diende te bieden aan een belangrijke criminaliteit :

- 17.10.1994 diefstal van trekker JXT 153 en oplegger UNF 834 te Luxemburg
- 27.10.1995 diefstal van trekker DHZ 781 met een extra schadeclaim van 350.000,- voor de gestolen goederen in de vrachtwagen

3. - 03.11.1995 ongeval met oplegger LCV 193, wagen met een totaal verlies.

4. Voor het overige is het algemeen geweten dat precies de transportsector in een belangrijke crisis zit (stijgende loonkosten, stijgende werkingskosten, concurrentie van de lage loonlanden, een toenemend aantal slechte betalers of zelfs faillissementen), getuige daarvan zijn o.m. de reeds aangehaalde faillissementen waarvan verzoekster slachtoffer werd.

Dit alles resulteerde in een dalend zakencijfer voor de betrokken periodes en derhalve ook in enkele liquiditeitsproblemen.

Aangezien verzoekster in de onmogelijkheid verkeerde om in de voorgaande jaren sedert 1993-1994 de RSZ-bijdragen op hun stipte vervaldag te voldoen.

Aangezien evenwel op heden alle achterstallen en aankleven volledig zijn betaald.

Dat de voorbije situatie waarin de betalingen laattijdig gebeurden, een situatie van overmacht uitmaakten, hetgeen de volledige kwijtschelding van bijdrageopslagen, verwijlintersten en eventuele forfaitaire vergoedingen verantwoordt, volgens de bepalingen van het KB van 28.11.1969 (art. 55).

Aangezien in bijlage een aantal overtuigingsstukken worden gevoegd.

OM DEZE REDENEN.

Verzoekt de NV VdV TRANS, bij toepassing van art. 55 van het KB dd. 28.11.1969, de volledige kwijtschelding of minstens de vermindering van de bijdrageopslagen, intresten en eventuele forfaitaire vergoedingen.

Na deze kwijtschelding de terugbetaling van de bedragen die uit dezen hoofde werden betaald.

Verzoekster wenst in deze materie te worden gehoord.
(...)"

Als bijlage bij het verzoek zijn een reeks stavingsstukken gevoegd.
Deze hebben betrekking op de faillissementen, de diefstallen en het ongeval met een oplegger.

1.3. Met een schrijven van 13 juni 1997 antwoordt de verwerende partij
:

"In antwoord op uw schrijven van 10 april 1997 deel ik u mede dat de door u ingeroepen redenen niet als overmacht kunnen worden beschouwd.

Overeenkomstig de rechtsleer en rechtspraak terzake, verstaat de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid onder overmacht het overkomen van een gebeurtenis die volledig vreemd is aan de persoon van de schuldenaar en onafhankelijk van zijn wil, redelijkerwijze niet te voorzien en menselijk onoverkomelijk en die het hem volstrekt onmogelijk maakt zijn verplichting binnen de opgelegde termijn na te

komen; bovendien mag de schuldenaar zich geen enkele fout te verwijten hebben in de gebeurtenissen, die het overkomen van die vreemde oorzaak zijn voorafgegaan, hebben voorbereid of vergezeld.

Faillissementen van klanten kunnen evenwel niet worden beschouwd als zijnde gebeurtenissen die de NV volledig vreemd zijn, doch zij zijn inherent aan het bedrijfsrisico. Dit is evenzeer het geval voor wat betreft het ongeval d.d. 3.11.1995 en de crisis in de sector.

Met betrekking tot de diefstallen d.d. 17.10.1994 en 27.10.1995 wordt op generlei wijze aangetoond dat de NV hierdoor in de onmogelijkheid verkeerde de sociale zekerheidsbijdragen m.b.t. het derde kwartaal 1994 en het derde kwartaal 1995 tijdig te voldoen.

De gevolgen van de aangehaalde faillissementen, de diefstallen, het ongeval en de crisis in de transportsector worden evenwel aanzien als zijnde uitzonderlijk, zodat in toepassing van artikel 55, § 2 van het Koninklijk besluit van 28 november 1969 gedeeltelijke ontheffing (50%) van de aangerekende bijdrageopslagen wordt verleend voor :

- het vierde kwartaal 1993;
- het dienstjaar 1994;
- de eerste wijziging betreffende het tweede kwartaal 1994;
- de jaarlijkse vakantiebijdrage over het dienstjaar 1994;
- het derde kwartaal 1995.

De nieuwe stand van de rekening in uitvoering van deze beslissing, zal worden medegedeeld.

Voor wat betreft het verzoek om kwijtschelding van de aangerekende intresten deel ik u mede dat het Beheerscomité tijdens zijn vergadering van 11.01.1980 besliste geen vermindering van de intresten meer toe te kennen indien de betaling van alle vervallen bijdragen na 30 juni 1980 plaatshad, behoudens in het geval van overmacht en in geval van toepassing van artikel 55, § 3, 1 van het Koninklijk besluit van 28.11.1969, mits de werkgever bewijst dat hij zijn sociale zekerheidsbijdragen betaald heeft binnen de maand volgend op de betaling van de schuldvordering door de overheidsdienst(en). In dit laatste geval betreft het slechts een gedeeltelijke ontheffing (20%) van de aangerekende intresten.

Het tijdig doorstorten dient bewezen te worden aan de hand van kopies van bank- en/of postrekeninguittreksels.

Ingeval u meent dat de met dit schrijven meegedeelde beslissing een onjuiste toepassing van de hierboven aangehaalde wettelijke bepalingen zou inhouden, kan een beroep tot nietigverklaring worden aangetekend bij de Raad van State. Het verzoek tot nietigverklaring moet in voorkomend geval aangetekend worden verstuurd aan de Raad van State, Wetenschapsstraat 33 te 1040 BRUSSEL, binnen 60 dagen, na deze kennisgeving".

Dit is de bestreden beslissing.

1.4. Op 4 juli 1997 vraagt de verzoekende partij aan de verwerende partij wat volgt :

"Ik verwijs naar het verzoek van kwijtschelding of vermindering van bijdrageopslagen, verwijlintresten en eventuele forfaitaire vergoedingen conform artikel 55 KB van 28.11.1969, overgemaakt per 10.04 jl.

Ik ontving tevens de beslissing dd. 13.06 jl. waarvoor mijn dank.

Hieruit blijkt dat een vermindering van de bijdrageopslagen ten belope van 50 % wordt toegekend, doch slechts voor de jaren 4° kwartaal 93 tot en met derde kwartaal 95.

Het verzoekschrift vermeldt de problemen van de jaren 93/94 en 95, doch ingevolge deze problemen, die aanzienlijke likwiditeitsproblemen hebben veroorzaakt, konden de bijdragen ook de latere jaren niet stipt worden betaald.

Ook na het derde kwartaal 1995 werden dan bijdrageopslagen betaald voortspuitende uit dezelfde erkende moeilijkheden.

Ik zal mijn cliënte aanraden deze beslissing te aanvaarden, in zoverre ze ook voor de latere periode tot op heden wordt aanvaard.

Mag ik u dan ook beleefd verzoeken de beslissing te herzien in het licht van deze gegevens ?

Ik dank U mij per kerende te willen berichten, gelet op de beroepstermijn die 60 dagen bedraagt vanaf 13.06.1997".

1.5. Op 16 juli 1997 richt zij het volgend schrijven tot de verwerende partij :

"In aansluiting op mijn eerder schrijven van 04.07 ll. en het telefonisch onderhoud van heden met Uw medewerkster kom ik even terug op dit dossier.

Wij verzoeken U inderdaad om -gelet op het feit dat de problemen van de jaren 93/94 en 95 likwiditeitsproblemen veroorzaakten zodat ook in latere jaren de bijdragen niet stipt konden worden betaald- de kwijtschelding van bijdrageopslagen en intresten ook toe te passen ten belope van 50 % voor de periode na het derde kwartaal van 1995.

De reden voor dit aanvullend schrijven is het feit dat ik ter ondersteuning van dit uitgebreide verzoek zo vrij ben te verwijzen naar een ander dossier dat bij U gekend is onder referte C.292/1535666-16/000, behandeld door mevr. PALSTERMANS. In dit dossier werd met gelijke motivering de uitbreiding van de kwijtschelding wel aanvaard.

Mag ik U vragen mij per kerende te willen berichten, gelet op de beroepstermijn van 60 dagen, ingegaan op 13.06.1997".

1.6. Op 17 juli 1997 antwoordt de verwerende partij :

"In aansluiting met uw in rand vermeld schrijven delen wij u mede dat wij, voorlopig althans, geen gunstig gevolg kunnen verlenen aan het verzoekschrift tot ontheffing van de aangerekende bijdrageopslagen volgens artikel 55 van het Koninklijk besluit van 28 november 1969.

Wij vragen u ons een meer gemotiveerd rekwest voor te leggen waaruit duidelijk de precieze redenen blijken die het uw cliënt belet hebben de verschuldigde bijdragen voor de gesanctioneerde perioden vanaf het derde kwartaal 1995 binnen de wettelijke termijnen te betalen.

Na ontvangst van dit schrijven zal het dossier opnieuw onderzocht worden en zal u de beslissing terzake worden medegedeeld.

Ingeval u meent dat de met dit schrijven meegedeelde beslissing een onjuiste toepassing van de hierboven aangehaalde wettelijke bepalingen zou inhouden, kan een beroep tot nietigverklaring worden aangetekend bij de Raad van State. Het verzoek tot nietigverklaring moet in voorkomend geval aangetekend worden verstuurd aan de Raad van State, Wetenschapsstraat 33 te 1040 BRUSSEL, binnen 60 dagen na deze kennisgeving";

2. Ontvankelijkheid en voorwerp van het beroep

2.1.1. Overwegende dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord als eerste exceptie aanvoert dat het beroep geen voorwerp heeft, vermits zij zich niet heeft uitgesproken over de periode na het derde kwartaal van 1995; dat zij stelt dat uit de briefwisseling tussen de partijen van na de bestreden beslissing blijkt dat zij wacht op bijkomende informatie om uitspraak te doen over een vermindering van de bijdrageopslagen voor laatstgenoemde periode;

Overwegende dat de verzoekende partij in haar memorie van wederantwoord er o.m. op wijst dat de diefstallen en het ongeval waarvan zij gewag maakt in haar verzoek plaats vonden in het vierde kwartaal van 1995, en dat de bestreden beslissing haar verzoek afwijst in zoverre het precies deze diefstallen en ongeval betreft;

2.1.2. Overwegende dat de verzoekende partij in haar verzoek van 10 april 1997 wijst op liquiditeitsproblemen "in de loop van 1993-1995", en op een diefstal en een ongeval die zich voordeden in het vierde kwartaal van 1995 waaromtrent zij stavingsstukken heeft neergelegd; dat hieruit blijkt dat de aanvraag ook het vierde kwartaal van 1995 betrof; dat de bestreden beslissing ook die diefstal en het ongeval in ogenschouw neemt; dat die beslissing dus ook moet geacht worden betrekking te hebben op het vierde kwartaal van 1995; dat de exceptie niet kan aangenomen worden;

2.2. Overwegende dat de verzoekende partij in haar memorie van wederantwoord, haar vordering uitdrukkelijk beperkt tot de vernietiging van de bestreden beslissing "in zoverre zij geen ontheffing of minstens vermindering verleent voor het vierde kwartaal (van 1995)";

2.3.1. Overwegende dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord het belang van de verzoekende partij betwist, omdat deze voor het betrokken kwartaal niet bewijst aan de voorwaarden om van de vermindering te genieten te voldoen;

2.3.2. Overwegende dat de verzoekende partij, zowel in haar verzoekschrift als in haar memorie van wederantwoord, aanvoert wel aan die voorwaarden te voldoen; dat de exceptie derhalve samenvalt met de grond van de zaak;

2.4.1. Overwegende dat de verwerende partij ten slotte het belang van de verzoekende partij betwist omdat zij in geval van vernietiging verplicht zou zijn de reeds toegekende verminderingen helemaal te weigeren;

2.4.2. Overwegende dat de verzoekende partij terecht doet gelden dat zij enkel de nietigverklaring van de bestreden beslissing vordert in zoverre zij geen ontheffing of vermindering verleent voor het vierde kwartaal van 1995; dat in geval van vernietiging van de bestreden beslissing de verwerende partij alleen opnieuw vermag te oordelen over dat kwartaal en niet over de toegekende gedeeltelijke ontheffingen voor de andere kwartalen; dat de exceptie derhalve ongegrond is;

3. Ten gronde

3.1.1. Overwegende dat de verzoekende partij in haar enig middel de schending aanvoert van het gelijkheidsbeginsel en het "algemeen beginsel van motivering van bestuurshandelingen", en dit met de volgende bewoordingen :

"Aangezien de bestreden beslissing geen vermindering van bijdrageopslagen en intresten toekent ten belope van 50 % voor de periode na het derde kwartaal van 1995.

Dat de R.S.Z. in een ander dossier, bij hen gekend onder referte C.292/153566616/000 en behandeld door mevrouw PALSTERMANS, met gelijke motivering wel uitbreiding van kwijtschelding ten belope van 50% toestond.

DE FACTO :

Aangezien verzoekster, gelet op de problemen van de jaren 93/94 en 95 die liquiditeitsproblemen veroorzaakten, ook in latere jaren haar bijdragen niet stipt kon betalen.

Dat zij bovendien vanaf het derde kwartaal 1995 nog enkele tegenslagen gekend heeft zoals een ongeval en een diefstal, waardoor het afbetalingsplan van de R.S.Z. nog maar eens werd bemoeilijkt.

Dat verzoekster bij schrijven van 04.07.1997 de R.S.Z. dan ook beleefd verzocht om ook voor de latere kwartalen een kwijtschelding ten belope van 50 % toe te staan.

Dat zij tot op heden geen antwoord ontving en dit ondanks het feit dat de R.S.Z. in een gelijkaardige zaak met gelijke motivering de uitbreiding van kwijtschelding wel toestond.

Aangezien er dus door de R.S.Z. een onderscheid wordt gemaakt dat niet verantwoord is.

Dat derhalve het gelijkheidsbeginsel, vervat in artikel 11 van de Grondwet, geschonden is.

Dat eveneens het algemeen beginsel van motivering van bestuurshandelingen wordt geschonden nu de R.S.Z. geen afdoende argumenten verschaft om in rede te kunnen besluiten tot de weigering van de uitbreiding van de kwijtschelding ten belope van 50 %";

3.1.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord t.a.v. de ingeroepen schending van het gelijkheidsbeginsel repliceert dat in de huidige zaak de bewijsstukken ontbraken om een definitieve uitspraak te doen over de bijdragevermindering en dat de verzoekende partij nergens aantoont dat zij die partij op een ongelijke manier zou hebben behandeld;

Overwegende dat de verwerende partij t.a.v. de ingeroepen schending van de motiveringsverplichting er op de eerste plaats aan herinnert dat zij nog geen uitspraak deed over de vermindering van de bijdrageopslagen na het derde kwartaal 1995, zodat ook geen motivering aanwezig kan zijn; dat zij, subsidiair, doet gelden dat het motief is dat zij bijkomende informatie behoefde;

3.1.3. Overwegende dat de verzoekende partij in haar memorie van wederantwoord m.b.t. de schending van het gelijkheidsbeginsel in essentie haar verzoekschrift herhaalt; dat zij m.b.t. de aangevoerde schending van de motiveringsverplichting in die memorie voor het eerst een argumentatie ontwikkelt die zij ook in het verzoekschrift had kunnen formuleren, zodat deze onontvankelijk is;

3.2.1. Overwegende dat de verwerende partij in haar laatste memorie, wat de motiveringsverplichting betreft, een aantal motieven voor de bestreden beslissing aanhaalt die evenwel niet in die beslissing werden geformuleerd ; dat ter beoordeling van het desbetreffende middelonderdeel alleen rekening vermag gehouden te worden met de motieven zoals die blijken uit de bestreden beslissing zelf;

3.2.2. Overwegende dat de verzoekende partij, hoewel zij blijkbaar over gegevens beschikt m.b.t. de beslissing die zij vergelijkt met de bestreden beslissing, geen enkel stuk dienaangaande voorbrengt en ook geen enkel inhoudelijk element vermeldt waaruit de aangevoerde schending van het gelijkheidsbeginsel zou kunnen blijken; dat het middelonderdeel bijgevolg bij gebrek aan enige concrete ondersteuning, niet kan worden aangenomen;

3.2.3. Overwegende, m.b.t. de schending van de motiveringsplicht, dat uit de bestreden beslissing inderdaad niet blijkt waarom voor het vierde kwartaal van 1995 de uitzonderlijke omstandigheden niet werden aanvaard; dat voor de andere kwartalen daarentegen "de aangehaalde faillissementen, de diefstallen, het ongeval

en de crisis in de transportsector" wel werden in aanmerking genomen; dat daarom ook niet valt in te zien dat de verwerende partij bij het nemen van de bestreden beslissing voor een kwartaal waarvoor dezelfde argumenten in het verzoek tot ontheffing werden geformuleerd, niet over voldoende concrete elementen beschikte; dat het middelonderdeel gegrond is in de mate dat het aanvoert dat de bestreden beslissing niet afdoende motiveert waarom de kwijschelding ten belope van 50 % niet wordt verleend voor het vierde kwartaal van 1995; dat het daarentegen geen elementen bevat ter staving van de vordering tot vernietiging in zoverre de bestreden beslissing geen volledige ontheffing verleent voor dat zelfde kwartaal; dat het middelonderdeel in die mate onontvankelijk is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt de beslissing van 13 juni 1997 van de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid houdende uitspraak over het verzoek van de n.v. V.d.V. - TRANS tot kwijschelding of vermindering van bijdrage-opslagen, verwijlntresten en eventuele forfaitaire vergoedingen, in zoverre ze betrekking heeft op het niet toekennen van de vermindering ten belope van 50 % van de bijdrage-opslagen voor het vierde kwartaal van 1995.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 173,53 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negen oktober tweeduizend en drie, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	R. STEVENS,	staatsraad,
	E. BREWAEYS,	staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

M.-R. BRACKE.